

ת"פ 36801/03/15 - מדינת ישראל נגד מאיר זקזאך

בית משפט השלום באשקלון

27 אפריל 2015

ת"פ 36801-03-15 מדינת ישראל נ' זקזאך (עוצר)

ת"פ 15-04-15 7969 בימ"ש שלום קריית גת

36825-03-15

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המשيمة מדינת ישראל
נגד מאיר זקזאך (עוצר)
הנאשם

nocchim:

ב"כ המשימה עו"ד שי נגר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד צאב פלסברג

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כתב האישום המתוון מתתקבל וויסרך למערכת.

מתיר צירוף כתב אישום מתוון מת"פ 15-04-15 7969 בימ"ש שלום קריית גת.

ניתנה והודעה היום ח' איר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הכרעת דין

על פי הودאת הנאשם, הנני מרשים אותו בעבירות המיחסות לו בכתב האישום המתוקן, כדלהלן:

איומים- עבירה בנגד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק).

היזק לרכוש במאזיד- עבירה בנגד לסעיף 452 לחוק.

כמו כן על יסוד הودאת הנאשם הנני מרשים אותו בכתב האישום המתוקן שצורף בת"פ שמספרו 15 בימ"ש שלום קריית גת, בעבירה של הפרת הוראה חוקית- עבירה בנגד לסעיף 278 (א) לחוק.

ניתנה והודעה היום ח' איר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבלולם מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

ה הנאשם הורשע על יסוד הודאותו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של **איומים-** עבירה בנגד לסעיף 192 לחוק; **היזק לרכוש במאזיד-** עבירה בנגד לסעיף 452 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 15.3.17, בשעה 23:45 לערך, עת הייתה אשתו של הנאשם, הגבר סופיה זקזאך, (להלן: המתלווננת), הנמצאת בהליך גירושין ממנה, בבית גיסתה שברח' יוספטל 123 בשדרות, הגיע הנאשם למקום ואימם על המתלווננת בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שיחפש אותה, ימצא אותה, יתפס אותה ויפגע בה, וזאת בכוונה להפחידה.

בהמשך, החל הנאשם לשבור את הדלת ולזרוק זכויות, לשבור חפצים במרפסת הבית ולשבור כסא, וזאת במאזיד שלא כדין.

כמו כן הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בכתב האישום המתוקן שצורף בת"פ 15-04-1969 בימ"ש שלום קריית גת, בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**- עבירה בגיןוד לסעיף 278 (א) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ 15-04-1969, ביום 2.4.15, בין השעות 05:16 ועד 06:25 לערך, הפר הנאשם תנאי מעצר בית מלא שנקבעו במסגרת מ"ת 15-03-36825 של בית משפט השלום באשקלון, בכך שיצא ממוקם מעבר הבית ונסע עם רכבו למקום שאינו ידוע.

בעקבות זאת, דיווחה הגב' זקזאק סימי, אחת מהמפקחות על הנאשם למשטרת, הגיעו השוטרים כסאי אורי והרוש שלום לדירה וכשהבחינו שהנאשם חזר לדירה, עצרו אותו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקנים, הורשע וב"כ הצדדים הודיעו כי יטענו לעונש באופן חופשי.

הנאשם יליד 1984 ולהובתו 6 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה משנת 2006.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לערכיהם המוגנים שנפגעו- הגנה על שלמות ואוטונומיה הפרט וכן הבטחת צווי בימ"ש. ולגישת המאשימה מתחם הענישה נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים מאסר. בנסיבות האמורות מבקשת המאשימה להשיט על הנאשם עונש מאסר ברף הגבהה, מאסר מוותנה, התחייבות, קנס ופייצוי.

מנגד, טען ב"כ הנאשם כי למעשה עברו הפלילי התיישן. בני הזוג ילדים משותפים, ילד בן 6 וילדה בת 4 וחצי, וכשהחליטו להיפרד, החליטו לעשות זאת בצורה טוביה על מנת לא לפגוע בילדים. לדברי ב"כ הנאשם המתלוונת לקחה את הילדים וברחה מהבית. כשהגיעו הנאשם למחלונתת היא לא נתנה לו לראות הילדים וזה למעשה הטריגר למiosis לו בכתב האישום. עוד מוסר ב"כ הנאשם כי לאחר ששוחרר נסע לביה"ח באמצע הלילה חשש כאבים בבטן ובשל כך הוגש כנגדו כתב אישום בגין הפרת הוראה חוקית.

אוסף ואציגן כי לא הוגש מסמכים המאמתים את הטענה בדבר נסיית הנאשם לביה"ח באמצע הלילה. בנסיבות אלו, מבקש ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו ולהורות על שחרורו עוד היום.

מתחם הענישה

בסימן א' לפיק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה בעקרון מנהה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו).

על מנת לישם את עיקרון ההלימה, על ביהם"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנייה, במידיניות הענישה הנוהגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלים במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלוות של הקרבן בו.

בע"פ 2037 ב' דוד נ' מדינת ישראל התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחומרת הענישה במקרים אלימות תוך המשפחה:

"**בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריכה ויינטן לה ביטוי על ידי השחת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשי האלים והן עברייןיכם בכוח".**

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469 מדינת ישראל נ' פלוני:

"**מעשי אלימות במשפחה כמעשי של המшиб אינם נחלתם של עברייןיכם, בין עברייןיכם מועדים ובין עברייןיכם קלים. ידענו מניסיוננו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגוות התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנוהג באליםות קשה בbijtem פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכוארה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגוותם בbijtem. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגוותם של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא יהא בה כדי להקל עימו שעיה שמתנהג הוא באליםות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו".**

בעבירות של אלימות במשפחה נעה הענישה בין צו מבחן ללא הרשות לבין מאסר בפועל ממושך, כאשר כל מקרה נבחן לגופו, ובכלל זה נבחנים חומרת האלים ועוצמתה, נסיבותה, תוצאותיה, הישנות העבירות, המלצות שירות המבחן, השתלבות בהליך טיפול, עמדת המתלוונת והסיכון לחזרה לחיים משותפים.

באשר לעבירת האימים, אינטראס החבורה הוא להגן על שלויות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, וכן מניעת פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולות.

החוקיק הביע דעתו בדבר העונש הראו לעבירת האיים, בקבעו כי "**המאים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בוגפו, בחירותו, בנכסייו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקנטו, דין - מאסר שלוש שנים".**

באשר לעבירות ההיזק לרכוש בمزיד, הרי שהוא מגלה מוגנה בתוכה פגיעה בערך החברתי המוגן של הזכות לקניין.

החוק הקבע הביע דעתו בדבר העונש הראו' לעבירות ההיזק לרכוש בمزיד, בקבעו כי "**ההורס נכס או פוגע בمزיד ושלא כדין, דיןנו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.**"

להלן דוגמאות מספר גזר דין שניתנו בעבירות אלימות בין בני זוג, שכלו אiomים והיזק לרכוש בمزיד, וכן בעבירות אiomים על מי שאינו בן זוג:

ברע"פ 9118/12 **פריגן נ' מדינת ישראל** (1.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם צער ללא עבר פלילי, שבאותה עת היה תלוי נגדו תיק פלילי של החזקת סכין, שהודה והורשע בעבירות אiomים כלפי בת זוגו לשעבר (אימ עלייה כי יירוג אותה) ונידון לארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים ולענישה נלוית, חרב המלצה שירות המבחן לבטל את הרשותו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח של שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע, כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ המלצה שירות המבחן.

ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של אiomים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשים מאסר, מהם תשעה לRICTO בפועל והיתרה על תנאי, ובгин עבירות האiomים נידון לחמשה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחזרו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חריג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ברע"פ 4231/14 **בנסוכן נ' מדינת ישראל** (24.6.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של תקיפת אסיר, באiomים על סוהר שנזעך לעזרתו של האסיר ובאיומים על שוטרים אשר לקחו את המערער לתחנת המשטרה. על המערער הוטלה שנת מאסר בפועל, אליה צורפו שלושה חודשים מעתנים שהופעלו בגין עבירות האiomים, ובסה"כ שנתיים מאסר בפועל.

ברע"פ 4902/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי אשר הקל את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות אiomים והעלבת עובד ציבור שכונו כלפי סוהרים. תקופת המאסר שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום כללה הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, 6 חודשים מאסר בפועל, 3 חודשים במצטבר ובסה"כ 8 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי המליץ שתקופת המאסר תקצר ותרוץנה כולה בחופף להפעלת עונש המותנה ונקבע כי הנאשם ירצה 5 חודשים בפועל.

ברע"פ 4182/14 **עדיאת נ' מדינת ישראל** (9.7.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בעקבות הודאתו והרשעתו בעבירות של אiomים, תקיפת שוטר בנסיבות חמימות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. המערער נידון ל- 6 חודשים מאסר בפועל, לאחר שכשל ניסוון שיקומו והופקעו צו מבחן שהוטל עליו למשך תקופה של 18 חודשים.

ברע"פ 3255/09 **דהן נ' מדינת ישראל** (6.7.09), אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי אשר דחה ערעור על פסק דין של בית משפט השלום שהרשיע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה של ממש נגד בן זוג ואוימים, וכן בעבירות נוספות מאותו סוג ובעבירה של הייזק לרכוש במצד שיויחסו לו בכתב אישום נוספים ובhaven הודה. על פי פסק הדיון, כתב האישום הראשון מייחס לנאים תקיפה חמורה של אשתו ואוימים ברציחתה אותה. כתב האישום השני מייחס לנאים אשתו כי ישרט את פניה, השלת קערת חרסינה שהתנפיצה על רגלה ואוים נוספים. הערכת הדיונית השיטה על הנאים 10 חודשי מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו, חרף העובדה שאינו בעל עבר פלילי מכבד ובהתחשב בתסקירות שירות המבחן בו ייחסו לנאים הודה חלקית וקשה לקחת אחריות, ולא ניתנה המלצה טיפולית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוחשtain לאינו חריג מן הראי ואף גוטה לקלוא.

ברע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי אשר דחה ערעור על פסק דין של בית משפט השלום שהרשיע נאשם בשני אישומים באותו כתב אישום. במסגרת האישום הראשון, ייחסו לנאים עבירות של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה ממשית, תקיפה בנسبות מחמירות כלפי בן משפחה, אוימים והיזק לרכוש במצד. במסגרת האישום השני ייחסה למקבש עבירה נוספת של תקיפה בנسبות מחמירות כלפי בן משפה. הנאים השלים לעבר ראה של אשתו באותה עת מזונות שונים, הכה אותה באגרופים, אוים עליה וקיים אותה. בהמשך, השלים את תכולת המקarer על הרצתה, ריסק מספר CISOTHS ושבר באמצעות מטאטא פמותים. בהמשך, ריסק חפצים נוספים, השלים לעבר ראה של אשתו חלקי ארון, סטר לה, הכה אותה באגרופים והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן, תקף את אשתו. חדש ומחזה לאחר מכן, דחף הנאים את אשתו מחוץ לביתם, והותירה מחוץ לבית. הערכת הדיונית קבעה כי חרף עבורי הנקי של הנאים, ולמרות הבעת חרטה וקבלת אחריות, הרי שלאior חומרת העבירות ותוכנם השלייל של תסקרי שירות המבחן, נדרשת ענישה מוחשית שהיא בה בבחינת מצינו הדין עם הנאים. על כן, גזר בית משפט השלום על הנאים 8 חודשי מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו. בית המשפט העליון קבע כי הערכת הדיונית לא סטה בגזר דין מרף הענישה הראי בנسبות העניין.

ברע"פ 6979/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.9.09), אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דין של בית משפט השלום שהרשיע נאשם נעדר עבר פלילי על יסוד הודהתו בעבירות של תקיפה בנسبות מחmirot והיזק בזדון, בכר שסביר חפצים והכה את אשתו באמצעות מקל בכל חלקי גופה, מכות שבעתין נגרמו לה חבלות. הערכת הדיונית השיטה על הנאים 3 חודשי מאסר ושתי תקופות של מאסר על תנאי, זאת בהתחשב בעדות האישה כי אין מדובר באירוע אלימות בודד, בהיעדרות הנאים ממפגשים טיפולים בשירות המבחן, חוסר מודיעתו לפסול שבמעשיו כפי שעלה מפגישותיו בשירות המבחן והיעדרותו מדיני בית המשפט. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, לאחר שהגיע למסקנה כי העבירות ונסיותיהם מצדיקות עונש שיכלול רכיב של מאסר בפועל. יחד עם זאת, הוחלט למתן את רכיב המאסר על תנאי. בית המשפט העליון קבע, כי נסיבותו האישיות של המקבש נלקחו בחשבון ע"י הערכאות הקודמות, אולם אל מול אלו עדמה החומרה המופלגת שהיתה גלויה במעשיו, עליה היה צריך להגביד ביד קשה.

באשר להפרת הוראה החוקית, הערך המוגן על ידה הוא הערך החשוב של כבוד שלטון החוק וצווי רשות מוסמכת. עבירה של הפרת הוראה חוקית פוגעת במוסד השחרור ממעצר בערובה וביכולתם של אחרים לעורר את אמון הרשות ולהשתחרר ממעצר בתנאים מגבלים.

ברע"פ 13/7683 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דין של בית המשפט המחויז, אשר דחה את ערכו של הנאשם על עבר פלילי מכבד שהודה והורשע בשתי עבירות של פריצה למקום מגוריים ובגנבה, וצירף תיק נוסף של התפרצויות למגורים, גנבה ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחויז קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלים הם המתחמים המקובלים, כאשר בעבירות הפרת ההוראה החוקית קבע בית משפט השלים מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנות מאסר.

לאור הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, קרי- האיים על חייה של המתלוונת וה עצמתם בדרך של היקק לרकוש, וכן עבירה של הפרת ההוראה חוקית, מתחם הענישה ההולם הינו בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, לעניין מתחם הענישה ההולם את עבירת הפרה של ההוראה החוקית נע בין 12 חודשים למשך מאסר.

עם זאת, הנسبות האישיות של הנאשם יכולות להשפיע על קביעת עונשו בהתאם למתחם.

לקולא, יש לשקל את הוודאות הנאות המלמדת על נטיית אחריות אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, כמו כן מדובר באיים שאינם ברף הגבוה.

לחומרא, יש לשקל את עבורי הפלילי של הנאשם, גם שמדובר בעבר שהתיישן, בעבירות נשוא כתוב האישום, אשר לא מנע מהנאשם לשוב ולבצען, את העובדה שהנאשם לא לקח בשתי ידייו את ההליך הטיפולי ולא נתרם ממנו.

לאור האמור לעיל, אני דין את הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים, בגין עבירות

2. אני מטיל על הנאשם 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.

3. אני מטיל על הנאשם 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עונן ו/או עבירה אiomים ו/או עבירה של הפרת ההוראה חוקית ו/או עבירה של היקק לרकוש.

4. הנאשם יחתום היום על התcheinבות בסך 1,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בגין דין זה ו/או כל עבירת אלימות מסווג עונן ו/או פשע, במשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר.

אם לא יחתום על ההcheinבות, יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזי ב"ש תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה,
27/04/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כמפורט.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

הוקלט על ידי אלינור גנות